

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH (NR 80)

z dnia 24 września 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Spraw Zagranicznych (nr 80)

24 września 2025 r.

Komisja Spraw Zagranicznych, obradująca pod przewodnictwem posła **Pawła Kowala (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

- zaopiniowanie kandydatury na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Związku Australijskim oraz w krajach dodatkowej akredytacji: Niezależnym Państwie Papui-Nowej Gwinei, Republice Fidżi, Republice Nauru, Republice Vanuatu oraz Wyspach Salomona;
- zaopiniowanie kandydatury na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej.

W posiedzeniu udział wzięli: **Władysław Teofil Bartoszewski** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Karolina Cemka** kandydatka na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Związku Australijskim oraz w krajach dodatkowej akredytacji: Niezależnym Państwie Papui-Nowej Gwinei, Republice Fidżi, Republice Nauru, Republice Vanuatu oraz Wyspach Salomona, **Adam Dyszlewski** kandydat na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej oraz **Eliza Zeidler** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Bartosz Bąk**, **Michał Kościński** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł **Paweł Kowal (KO)**:

Otwieram posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych.

Na podstawie listy, którą obejrzałem, stwierdziłem, że jest kworum.

Witam panie posłanki i panów posłów oraz przedstawicielstwo Ministerstwa Spraw Zagranicznych z panem Władysławem Teofilem Bartoszewskim.

Dzisiaj posiedzenie przewiduje zaopiniowanie dwóch kandydatur: pani Karoliny Cemki i pana Adama Dyszlewskiego. Czy w sprawie porządku obrad są jakieś uwagi? Nie ma, nie słyszę.

W takim razie informuję, że Komisja Spraw Zagranicznych opiniuje kandydatów na ambasadorów na podstawie art. 39 ust. 2a ustawy o służbie zagranicznej. Nasze posiedzenie ma charakter jawny. Koncepcję sprawowania misji szefa placówki oraz życiorys zawodowy otrzymali państwo na poselskie skrzynki poczty elektronicznej oraz tablety.

Proszę państwa, po zasięgnięciu opinii klubów, posłów, tak żeby wszyscy mogli w pełni uczestniczyć w całym posiedzeniu, informuję i proszę o przekazanie, że głosowania odbędą się nie wcześniej, niż o godzinie 18.15. Myślę, że tak mniej więcej się zmieścimy. Mamy dwie kandydatury. 18.15. Kto to powiedział, że strasznie długo? Musicie przekazać... Traktuję to jako deklarację, że nie będzie zbyt długiej rozmowy... rozciągłości. Rozwiązłość to inna sprawa. Tylko prosiłbym, żeby przekazać tę informację do Komisji Obrony Narodowej, która obraduje w zamknięciu. Czyli proszę, żeby szybko ktoś z Komisji przekazał na przykład do pani poseł Wojciechowskiej, dobrze? Czyli 18.05. Wyślijcie proszę. 18.05.

Zaczynamy. Punkt pierwszy: zaopiniowanie kandydatury pani Karoliny Cemki na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Związku Australijskim oraz w krajach dodatkowej akredytacji: Niezależnym Państwie Papui-Nowej Gwinei, Republice Fidżi, Republice Nauru, Republice Vanuatu oraz Wyspach Salomona. Proszę bardzo panią o prezentację, krótką, około pięciominutową planu i później będziemy zadawać pytania. Proszę bardzo.

Kandydatka na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Związku Australijskim oraz w krajach dodatkowej akredytacji: Niezależnym Państwie Papui-Nowej Gwinei, Republice Fidżi, Republice Nauru, Republice Vanuatu oraz Wyspach Salomona Karolina Cemka:

Szanowny panie przewodniczący, szanowny panie ministrze, Wysoka Komisjo, w czasach kryzysu bezpieczeństwa międzynarodowego dialog polityczny Polski z krajami odległymi od Europy, w tym z państwami w rejonie Pacyfiku, nabiera zupełnie nowego znaczenia. Rozpocznę wystąpienie od analizy stosunków Polski z Australią, krajem mojej głównej akredytacji.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Pani Karolino, my się dawno znamy. Oczywiście można tak pójść, ale ja po pięciu minutach pani przerwę. A może nam pani powie tak od serca? Bo my tekst mamy. Po prostu co pani uważa za najważniejsze. Żeby ta dyskusja rozpoczęła się z impetem.

Kandydatka na stanowisko ambasadora RP Karolina Cemka:

Dobrze. Dziękuję za tę uwagę. W takim razie postaram się z głowy. Po pierwsze, Australia – największy *like-minded* partner Polski w regionie Pacyfiku, z którym, mogę powiedzieć, że relacje dwustronne zaczynają wykraczać poza standardowe zagadnienia bilateralne – powinna stać się naszym strategicznym sojusznikiem w średniej perspektywie. Pragnę wykorzystać obecne *momentum*, o czym za chwilę, i dążyć do wielowektorowego dialogu z Australią. Uważam, że argumentem przemawiającym za rozwojem relacji jest dziś wysiłek włożony przez rząd we wsparcie Ukrainy, a także konsekwentna polityka sankcyjna Australii wobec Rosji. Tutaj trzeba przypomnieć na przykład o australijskiej pomocy szkoleniowej czy militarnej dla Ukrainy, która przekłada się pośrednio na bezpieczeństwo naszego kraju. Przykładem może być niedawna decyzja rządu Australii o patrolowaniu przestrzeni powietrznej wschodniej flanki NATO przez australijski AWACS.

Zatem strategiczny charakter współpracy po pierwsze należy rozpatrywać przez pryzmat bezpieczeństwa międzynarodowego i chciałabym to uczynić jednym z priorytetów działań placówki w Canberze. Czyli rozumiemy, że bezpieczeństwo Europy dzisiaj jest coraz silniej związane z bezpieczeństwem w regionie Indo-Pacyfiku, zwłaszcza z napiętą sytuacją na Morzu Południowochińskim czy ze statusem Tajwanu.

Australia współpracuje, prowadzi dialog AP4 z NATO. Posiada indywidualny program partnerstwa, współpracy z NATO. Jest członkiem takich formatów jak AUKUS czy QUAD. To wszystko tworzy zachętę w mojej ocenie do pogłębienia współpracy polityczno-wojskowej oraz informacyjnej z Australią. I tak na przykład w zakresie twardego bezpieczeństwa istnieje potencjał rozwoju wojskowej współpracy szkoleniowej czy współpracy przemysłów obronnych, czego przykładem zresztą może być ostatni bardzo wysoki udział australijskich firm na targach przemysłu obronnego w Kielcach, gdzie Australia była jednym z najliczniej reprezentowanych krajów. W tzw. miękkiej sferze bezpieczeństwa perspektywiczna wydaje się w mojej ocenie współpraca w zakresie cyberbezpieczeństwa i przeciwdziałania dezinformacji.

Chcę też powiedzieć o polskiej ekspertyzie w sprawach Rosji, obszaru postsowieckiego, która jest bardzo ceniona przez naszych australijskich partnerów i mogłaby być, uważam, szerzej wykorzystywana zarówno na szczeblu politycznym, jak również na szczeblu eksperckim.

Po drugie, relacje gospodarcze. I tu chcę powiedzieć, że pomimo że Australia jest dopiero naszym trzydziestym piątym partnerem handlowym, to pozostaje jedynym krajem w regionie, z którym utrzymujemy pozytywne saldo wymiany handlowej. Uważam, że uwarunkowania surowcowe Australii – czyli chodzi mi o obfitość w surowce krytyczne – oraz niskoemisyjne rozwiązania technologiczne mogą stanowić również bodziec do prowadzenia dialogu na rzecz bezpieczeństwa ekonomicznego i dywersyfikacji łańcucha dostaw przy udziale polskich podmiotów. Ostatnie oraz planowane regularne kontakty wysokiego szczebla oraz wizyty polskich spółek sektora wydobywczego w Australii potwierdzają te możliwości.

Motorem rozwoju relacji ekonomicznych może stać się również perspektywa odblokowania impasu negocjacyjnego w sprawie porozumienia o wolnym handlu Australii z Unią Europejską. Australia jest członkiem G20 i OECD, może być również w takim razie dla nas atrakcyjnym partnerem w dialogu makroekonomicznym.

Chciałabym kontynuować pracę moich poprzedników, jeśli chodzi o rozwój kontaktów naukowych, mając na myśli projekty promocyjne programów edukacyjnych na australijskich

uczelniah. Przedmiotem zainteresowania placówki będzie też współpraca w dziedzinie rozwoju przemysłów kosmicznych oraz w dziedzinie polarnej.

Chciałabym też podkreślić rolę dyplomacji parlamentarnej. W związku z ostatnimi wyborami w Australii rozwiązaniu uległa polsko-australijska grupa przyjaźni, natomiast pragnę zadeklarować, że dołożę wszelkich starań na rzecz jej szybkiej reaktywacji.

Oczywiście kluczowym elementem działań placówki, moich działań, wspólnie z konsulem generalnym w Sydney będzie tematyka polonijna. Polacy stanowią 1% społeczności Australii, to jest ponad 200 tys., w tej chwili to jest 209 tys. obywateli, z czego osób urodzonych w Polsce jest ok. 45 tys. Deklaruję aktywną współpracę zarówno ze stowarzyszeniami kulturalnymi, jak i z polskimi szkołami, których jest ponad 20, z obecnymi polskimi duchownymi oraz z polskim harcerstwem. Uważam, że wyzwaniem dla placówki w Australii powinno się stać zainteresowanie naszym krajem nowego pokolenia Polaków, zwłaszcza osób między 20. a 40. rokiem życia, a nawet młodszych osób, które często mają podwójne obywatelstwo – takich osób z podwójnym obywatelstwem jest nawet 89% – zainteresowanie ich nauką języka polskiego. Tak że to, jeśli chodzi o kwestie polonijne.

Zadaniem placówki jest również ochrona polskiego dziedzictwa kulturowego w Australii, w tym oczywiście postaci Tadeusza Kościuszki czy Pawła Strzeleckiego. Tu chcę podkreślić, że stałym priorytetem placówki pozostaną działania na rzecz utrzymania nazwy Góry Kościuszki i wzmacnianie kontaktów z władzami Parku Narodowego Kościuszki oraz lokalną grupą rdzennych Australijczyków.

Będę również kontynuować wysiłki na rzecz promocji naszej narracji historycznej dotyczącej stosunków polsko-żydowskich przy wsparciu Australijskiego Stowarzyszenia Polskich Żydów i ich Potomków oraz Muzeum Holokaustu w Melbourne.

W odniesieniu do współpracy z pozostałymi wspomnianymi krajami akredytacji kluczowa wydaje się kontynuacja projektów i rozwój dalszych projektów rozwojowych realizowanych w ramach polityki małych grantów w Papui-Nowej Gwinei. Będę, tak jak powiedziałam, zabiegła o uruchomienie nowych projektów z pomocą obecnych tam i bardzo aktywnych naszych misjonarzy i naszego konsula honorowego pana Jana Czuby. Chcę powiedzieć, że wycofanie pomocy amerykańskiej z obszaru Pacyfiku przy jednocześnie rosnącym zaangażowaniu Państwa Środka na tym obszarze stanowi motywację do zaznaczenia polskiej pozycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Zapraszam państwa posłów do udziału w dyskusji. Proszę bardzo, panie posle. Pan poseł Drabek, a później pan marszałek Terlecki się zgłaszał.

Poseł Ryszard Terlecki (PiS):

Zgłaszałem się, ale w zależności od tego, co powie mój przedmówca.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Warunkowe zgłoszenie. Dobrze.

Poseł Przemysław Drabek (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, pytanie do pana ministra już, że tak powiem, tradycyjne. Czy kandydatura została skonsultowana i pozytywnie wstępnie zaopiniowana przez pana prezydenta Karola Nawrockiego? To jest podstawowe pytanie, na które chciałbym usłyszeć odpowiedź od pana ministra. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo. Czy to jest to główne pytanie?

Czy są jeszcze inne pytania? Czyli rozumiem, że pan marszałek wycofuje swoje zgłoszenie.

Poseł Ryszard Terlecki (PiS):

Mam jedno pytanie. Wydaje mi się, że rząd niepotrzebnie się spieszy. Wygląda na to, że jest jakaś szansa na pewne ustalenia z panem prezydentem. Wówczas byłoby prościej procedować kandydatury, które często są bardzo pozytywne, ale sytuacja zmusza nas do głosowania przeciw, co nie zawsze jest komfortowe, w tej sytuacji jednak nieuchronne.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Proszę postępować zgodnie ze swoim sumieniem i wolnym mandatem posła.

Poseł Samborski, proszę bardzo.

Posel Tadeusz Samborski (PSL-TD):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, proszę mi wybaczyć taki ekskurs w historię, bo to mnie fascynuje. Mianowicie czy w tej narracji o stosunkach bilateralnych są obecne współczesne pierwiastki naszej wspólnej walki w czasie II wojny światowej? Mam na uwadze lotników australijskich, którzy w Warszawie pomagali w czasie powstania, czy też epizody we Włoszech, pod Monte Cassino itd. Bo sądzę, że to jest czynnik, który może być bardzo zbliżający emocjonalnie i budujący pozytywne postawy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś głosy? Nie ma.

To ja mam pytanie o to, czy ma pani jakiś swój osobisty cel, który chciałaby pani osiągnąć w relacjach z Papuą-Nową Gwineą. To znaczy osobisty w sensie zawodowy. Coś takiego, co na koniec swojej misji kiedyś, za jakiś czas, chciałaby pani powiedzieć: tę drobną rzecz udało mi się ogarnąć. Udzielam pani głosu.

Kandydatka na stanowisko ambasadora RP Karolina Cemka:

Widzę dwa takie obszary. Pierwszy obszar, o którym już wspomniałam, to są projekty wspólnych grantów. Jest tu dla mnie ważny obszar zdrowia w tym kraju, czyli finansowanie projektów związanych z obszarem zdrowia. I druga kwestia – ja w tej chwili pracuję w Akademii Dyplomatycznej i od kilku lat w ramach projektów szkoleniowych gości dyplomatów z Papui-Nowej Gwinei. Uważam, że to jest bardzo dobry instrument kształtowania naszych relacji, ale również wpływania na narrację, tłumaczenie pewnych spraw politycznych naszym partnerom w Papui. Myślę, że są perspektywy, żeby w tych akademiach polsko-azjatyckich, w których biorą udział dyplomaci z Papui, nadal brali udział. Myślę również o współpracy naukowej. To znaczy w Papui mamy Zachodni Uniwersytet Pacyficzny i myślę, że możemy zachęcić NAWA i poprzez NAWA polskie uniwersytety do rozpoczęcia współpracy z tym uniwersyte-tem. Tak że współpraca naukowa.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo. A kolejne pytania? Bo były jeszcze inne pytania.

Kandydatka na stanowisko ambasadora RP Karolina Cemka:

Tak. Bardzo dziękuję za uwagę. Tak, szczury Tobruku. Będziemy obchodzić. Rozmawiałam już nawet wstępnie, przyznam, z konsulatem generalnym w Sydney. Myślę, że ten element będzie uwzględniony w obchodach rocznicowych w przyszłym roku. Tak że na pewno tak.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

O odpowiedź na pytania pana posła Drabka i marszałka Terleckiego poproszę pana ministra.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Władysław Teofil Bartoszewski:

Zgodnie z ustawą o służbie zagranicznej przeprowadzoną w 2021 r., jeśli dobrze pamiętam, przez pana ministra Raua, przed posiedzeniami Komisji Spraw Zagranicznych zbiera się konwent, który aprobuje lub nie aprobuje kandydatów. Oboje kandydaci mieli aprobatę konwentu. Nie mam wiedzy co do zamierzeń pana prezydenta Karola Nawrockiego w tym przypadku, natomiast podzielałam optymizm pana marszałka Terleckiego, że jest szansa na pozytywne rozwiązanie zaistniałych problemów, tak bym to skwitował.

Natomiast do pana posła Samborskiego. Chciałbym zwrócić uwagę, że właśnie tydzień temu uczestniczyłem w ceremonii upamiętniania lotników zagranicznych – kanadyjskich, amerykańskich, brytyjskich i australijskich – w związku z dniem, kiedy upamiętniamy ich duży nalot, tzn. nie tyle nalot, co duży przelot nad Warszawą ze zrzucaniem we wrześniu 1944 r. pomocy dla powstańców. Jest to część, którą my robimy regularnie co roku tutaj, w Warszawie, i jest to coś, o czym również oni pamiętają na Pacyfiku.

Miałem okazję przyjąć na spotkaniu panią minister obrony Nowej Zelandii, której ojciec walczył z Polakami pod Monte Cassino, o czym ona oczywiście doskonale wiedziała. Razem z Polakami, nie przeciwko Polakom. Razem z Polakami walczył. Byłem również na takim cmentarzu w specjalnym memoriale w Sydney, gdzie Polacy są upamiętnieni jako ci, którzy walczyli razem z australijskimi żołnierzami w rozmaitych kampaniach.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pan minister Rau. Proszę.

Poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący.

Pozwolę sobie odnieść się do tego, o czym był uprzejmy powiedzieć pan minister. Panie ministrze, powołuje się pan uprzejmie na ustawowe zadania Konwentu Służby Zagranicznej. Bardzo łatwo właśnie w wyniku obrad tego konwentu ustalić, jakie jest i jakie będzie stanowisko prezydenta Rzeczypospolitej, niezależnie od tego, kto nim jest. Właśnie taka była idea powołania tej instytucji. Natomiast chciałbym się jeszcze odnieść do sugestii pana marszałka Terleckiego. Podzielał ten optymizm, że może to być rzeczywiście dobry czas, i jeszcze bardziej optymistycznie chciałbym zaapelować do pana przewodniczącego, który zna sytuację od strony parlamentarnej, który z racji swoich obowiązków ma od ponad półtora roku okazję przyglądać się traumie naszych dyplomatów, którzy przychodzą po zatwierdzeniu na tę Komisję, wiedząc, że ze względów od nich zupełnie niezależnych będą kierownikami placówek, kiedy w przytłaczającej większości wykazują i kompetencje, i determinację, i entuzjazm, by zostać ambasadorami Rzeczypospolitej Polskiej w krajach ich przyjmujących.

Apeluję więc do pana przewodniczącego, żeby użył swojego niekwestionowanego autorytetu w MSZ, podniósł tę kwestię i dla dobra wspólnego zaapelował do kierownictwa ministerstwa, żeby na czas, kiedy ta sprawa nie jest uregulowana – może nie będę się odwoływał do tych obrazków ze Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych zamieszczonych przez obecnego ministra, bo na pewno chodziło mu o to, żeby nas wszystkich przekonać do optymizmu w wielu sprawach między pałacem prezydenckim a jego resortem – żeby tą kropką nad „i” była skuteczna interwencja pana przewodniczącego, żeby po prostu zawiesić to postępowanie, jeśli nie usunie się fundamentalnej przyczyny. Powiedzmy sobie szczerze, że determinacja ministerstwa kompromituje nie tylko naszą Komisję, ale i parlament. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, teraz ogłoszę... Jest efekt rozwiązania worka. Ostatni moment. Kto chce się zgłosić do głosu? Bo później zamknę listę. Bo wiadomo, że jest taki psychologiczny efekt, że będą kolejne osoby. Proszę bardzo, panie pośle – i pan jest ostatni. Lista mówców zamknięta. Później ogłoszę przerwę.

Poseł Przemysław Witek (KO):

Dziękuję, panie przewodniczący.

Szanowni państwo, pozwolę sobie nie zgodzić się do końca z panem ministrem Rauem, a w zasadzie mam odmienne zdanie. Panie ministrze, w czasach, których doczekaliśmy, warto się cieszyć nawet z tego obrazka, kiedy pan prezydent z panem ministrem siedzą wspólnie, rozprawiają – tylko oni wiedzą o czym, ale to dobrze wyglądało i ja bym w ogóle tego nie deprecjonował.

I druga króciutka uwaga. Nic nie stoi na przeszkodzie, niezależnie od tego, jak pałac prezydencki z ministerstwem się dogaduje, żebyśmy w imię przejawu szacunku dla kandydatów głosowali „za”. Przecież to nie ma znaczenia. Dlaczego warunkować te kwestie? Tyle z mojej strony. Skromnie i na zgodę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Mówił pan poseł Witek.

A teraz zarządzam przerwę.

[Po przerwie:]

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Wznawiam posiedzenie.

Przechodzę do punktu drugiego: zaopiniowanie kandydatury pana Adama Dyszlewskiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej. Pięć minut prezentacji na podstawie materiału, który został przedstawiony Komisji. Proszę bardzo.

Kandydat na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Adam Dyszlewski:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Panie ministrze, Wysoka Komisjo, po przemianach 1989 r. istnieje w Polsce zgoda polityczna odnośnie do utrzymywania kontaktów dyplomatycznych z KRLD. Efektem tego jest nasza ambasada w Pjongjangu oraz placówka dyplomatyczna KRLD w Warszawie. Pod koniec 2024 r. udało nam się dużym wysiłkiem przywrócić stałą polską obecność dyplomatyczną w Pjongjangu. Byliśmy drugim państwem członkowskim Unii Europejskiej, po Szwecji, które taką zgodę otrzymało, i traktuję to jako pozytywny sygnał ze strony władz otwierania się na współpracę międzynarodową. To wzmacnia naszą pozycję jako państwa, które posiada szczególną ekspertyzę w sprawach Półwyspu Koreańskiego. Na to składają się: strategiczne partnerstwo ze Stanami Zjednoczonymi, Republiką Korei, nasza aktywność w Komisji Nadzorczej Państw Neutralnych oraz wieloletnie stosunki dyplomatyczne z Koreą Północną od 1948 r., a także jako jedno z nielicznych państw posiadamy ambasady w stolicach obu Korei.

Szanowni państwo, w dyplomacji chodzi też o to, aby inni mogli spojrzeć na świat naszymi oczami. Dlatego wznowienie działalności ambasady, przywrócenie bezpośrednich stałych kontaktów z władzami zapewnia nośność polskiej narracji w sprawach globalnych, naszej komunikacji strategicznej w krytycznych sprawach wojny w Ukrainie i agresji rosyjskiej na Ukrainę.

W kontaktach z władzami będę chciał przywoływać pozytywne doświadczenia z historii naszych relacji. Zapewniliśmy wykształcenie i opiekę prawie dwóm tysiącom koreańskich dzieci po wojnie koreańskiej. W tym samym okresie zbudowaliśmy szpital, który po dziś dzień jest nazywany polskim szpitalem. Te wydarzenia są pamiętane i przywoływane w rozmowach. Stanowią podstawę budowy wzajemnego zaufania w kontaktach dwustronnych.

Obok dialogu politycznego ważnym elementem mojej misji będzie działalność kulturalno-edukacyjna. W jej ramach chciałbym rozbudować sieć kontaktów ze społeczeństwem. Mamy bowiem bardzo wiele do zaoferowania, jeśli chodzi o nasze doświadczenia rozwoju społeczno-gospodarczego. W tym kontekście będę podejmować starania na rzecz organizacji wizyt studyjnych oraz szkoleń w Polsce dla przedstawicieli tamtejszej administracji. Uważam również, że w wymiarze strategicznym powinniśmy kontynuować i rozwijać projekt studiów polonistycznych na Uniwersytecie Języków Obcych w Pjongjangu. Finansowanie takich stypendiów może się okazać najlepszą inwestycją, gdyż nasi dzisiejsi stypendyści mogą w przyszłości objąć ważne stanowiska w miejscowej administracji.

Chciałbym także wykorzystać zainteresowanie polską muzyką klasyczną. Młodzi pianiści z KRLD uczestniczyli w przeszłości w konkursach chopinowskich w Szafarni. Chciałbym do tego powrócić. W miarę możliwości chciałbym rozszerzać i rozwijać działalność ambasady w zakresie pomocy humanitarnej w przyszłości, nie tylko projektów realizowanych przez placówkę, ale też zaangażowania polskich organizacji pozarządowych. Uważam, że działania pomocowe są zgodne z wartościami humanitaryzmu, praw człowieka i międzynarodowej solidarności.

Wysoka Komisjo, chciałbym móc rozpocząć swoje wystąpienie od przedstawienia perspektyw rozwoju relacji gospodarczych. Niestety z uwagi na sankcje międzynarodowe możliwości współpracy z KRLD są ograniczone. Niezależnie jednak od tego będę poszukiwać możliwości w tych obszarach, w których nie narusza to sankcji. Tym samym te działania będą komplementarne z planowanymi działaniami w obszarze pomocy rozwojowej. Ważnym elementem mojej misji będzie doprowadzenie do przeniesienia ambasady do dawnej siedziby. Aktualnie placówka funkcjonuje w tymczasowej lokalizacji i z wielu powodów jest to rozwiązanie niedoskonałe.

Na zakończenie chciałbym poruszyć temat dialogu parlamentarnego. Niezależnie od kontrowersji, argumentów przeciwnych tej formie aktywności uważam, że współpraca parlamentarna jest to ważna platforma dla budowania podstawowych form kanału komunikacji politycznej oraz wzajemnego zrozumienia. Dlatego jeśli będzie takie zainteresowanie, jeśli będzie akceptacja MSZ, będę chciał doprowadzić do przyjęcia w sprzyjających uwarunkowaniach geopolitycznych wizyty polskich parlamentarzystów w KRLD. Bardzo dziękuję za możliwość przedstawienia koncepcji pracy. Jestem do państwa dyspozycji.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Przemysław Drabek (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, panie ministrze, tożsame pytanie o kwestię uzgodnienia i wstępnej zgody pana prezydenta Karola Nawrockiego na tę kandydaturę. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania? Czy ktoś z państwa posłów się zgłasza? Proszę bardzo, pan poseł Witek.

Posel Przemysław Witek (KO):

Ja może nie mam konkretnego pytania do pana kandydata, chcę tylko powiedzieć, że jestem absolutnie zafascynowany tematyką KRLD i będę najpewniej panu truł głowę nie raz, nie dwa.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś się zgłasza? Teraz udzielę głosu panu ministrowi.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, moja odpowiedź dotyczyła obu kandydatów, a nie tylko pani kandydatki. W związku z tym już jej udzieliłem.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Ja mam pytanie do kandydata o perspektywę sytuacji kulturalnej. Czy są jakieś obszary, w których pan uważa, że jest możliwa współpraca między naszymi krajami?

Kandydat na stanowisko ambasadora RP Adam Dyszlewski:

Dziękuję, panie przewodniczący.

W przeszłości Polska była obecna na przykład na festiwalu filmów w Pjongjangu. Chciałbym do tego powrócić. Oczywiście warunki są niełatwe. Nie każdy film przejdzie sito cenzury, ale będziemy próbować. Polscy artyści też w przeszłości odwiedzali KRLD, polskie zespoły muzyczne. Do tego też chciałbym, jeśli będą ku temu możliwości, powrócić. Tak jak mówię, z działalności kulturalnej... To znaczy może mniej kulturalnej, ale bardziej kluczowe dla mnie jest rozwijanie projektu stypendialnego. Obecnie w KRLD na Uniwersytecie Języków Obcych studiuje pięć osób, które uczą się języka polskiego. Chciałbym rozwijać tę współpracę i powiększać grono tych absolwentów.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Dziękuję bardzo.

Ponieważ nie ma więcej zgłoszeń, to zarządę przerwę. Obrady wznowimy o godzinie 18.01.

[Po przerwie]:

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Wznawiam posiedzenie.

Czy wszyscy są gotowi do głosowania? Poseł Tadeusz Samborski?

Poddam pod głosowanie kandydaturę pani Karoliny Cemki na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Związku Australijskim oraz w krajach dodatkowej akredytacji: Niezależnym Państwie Papui-Nowej Gwinei, Republice Fidzi, Republice Nauru, Republice Vanuatu oraz Wyspach Salomona. Kto z pań i panów posłów jest za pozytywnym zaopiniowaniem kandydatury pani Karoliny Cemki, proszę podnieść rękę. Kto jest przeciwny? Kto się wstrzymał? Dziękuję bardzo.

Za – 12, przeciw – 10, wstrzymujących się – 0. Kandydatura została zaopiniowana pozytywnie.

Teraz przejdę do zaopiniowania kandydatury pana Adama Dyszlewskiego na stanowisko ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej. Kto z pań i panów posłów jest za pozytywnym zaopiniowaniem tej kandydatury? Proszę głosować. Wszystkim państwu działają mechanizmy? Tak. Kto jest przeciwny? Kto się wstrzymał? Zamykam głosowanie.

Za – 14, przeciw – 8, wstrzymało się – 0.

Teraz proszę jeszcze o moment, żebyśmy mogli pożegnać naszych kandydatów. Dziękuję bardzo.

Miło mi poinformować, że państwa kandydatury spotkały się z pozytywnym zaopiniowaniem. Pozwólcie, że wam pogratulujemy w imieniu prezydium. Można podejść, tutaj są pamiatki sejmowe.

Posel Tadeusz Samborski (PSL-TD):

Trzeba przyznać, że pan minister Bartoszewski ma też szczęśliwą rękę – z kim tu nie przyjdzie, to przechodzą. Gratuluję.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Posel Fogiel, sprawy różne.

Posel Radosław Fogiel (PiS):

Tak. Panie przewodniczący, kierując się informacją przekazaną na dzisiejszym posiedzeniu przez pana marszałka Hołownię o tym, że projekt uchwały w niezwykle istotnej sprawie posadowienia ambasady rosyjskiej w pobliżu kluczowych instytucji państwowych, ale również propozycja swego rodzaju odwetu za to, co wydarzyło się kilka dni temu, został skierowany m.in. do naszej Komisji, chciałem zapytać, czy już wiemy, kiedy byśmy to mogli procedować. Tak, żeby to było bez zbędnej zwłoki.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

A to ja nie widziałem, że to idzie do naszej Komisji. Dobrze, w takim razie jak będziemy mieli posiedzenie naszego prezydium, to wtedy o tym porozmawiamy. Bo jeszcze nie widziałem. Możemy teraz porozmawiać, tylko już po posiedzeniu, bo nie jestem zorientowany.

A, pan minister Bartoszewski chce jeszcze coś w tej sprawie.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Przepraszam, ale to jest punkt, który może być ciekawy dla członków Komisji. Jutro ok. 10.00, 10.10 będzie informacja właśnie na temat zlikwidowania budynku ambasady. Będzie to informacja, której będzie udzielał minister Wojciech Zajączkowski. Serdecznie panów zapraszam. Na sali plenarnej, ok. 10.00 czy 10.10. Serdecznie zapraszam zainteresowanych do bycia na sali. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Paweł Kowal (KO):

Zamykam posiedzenie.